I. Febr, 05.

3. GYERMEKEK, FIATALOK

1. Gyülekezés
Személyes beszámolók az előző időszakról. Az előző „cselekvés" feladatok élményei.

2.1 Bevezető ének
a) Gitáros: Halló szívet adj nekem
b) Taizéi: Áldott légy, Uram

2.2 Bevezető ima *(Egészen a Tiéd – II. János Pál imái)*
Dicsérünk téged, Atyánk, mindörökké!
Istenünk, mindenható Atyánk,
engedd összes gyermekednek megtapasztalni,
hogy úton vannak feléd,
az ember végső célja felé,
s hogy van kísérőjük, aki jót akar nekik:
Mária, a tiszta szeretet képe,
akit eleve arra választottál,
hogy Krisztus Anyja
és az Egyház Anyja legyen.
Dicsérünk téged, Atyánk, mindörökké! Amen.

2.3 Szentírási szakasz *(Mt 19,16–30)*

2.4 Elmélkedés *(II. János Pál: Üzenet a családoknak)*
„Mintha ma lenne, úgy emlékszem a napra, amikor velem egykorú társaimmal először áldoztam a falum plébániatemplomában. Az eseményt családi fotókon szokták megörökíteni, nehogy feledésbe merüljön. Az ilyen pillanatokról készült fölvételek általában elkísérik az embert élete további részében. Amikor időnként előkerülnek a fényképalbumok, ismét megelevenedik azoknak a pillanatoknak a légköre – az ember újra fölidézi azt a tisztaságot és örömöt, melyet azzal a Jézussal való találkozásban élt át, aki szeretetből lett az ember Megváltója."

2.5 Ének
a) Gitáros: Hadd jöjjek én
b) Taizéi: Ahol szeretet és jóság

3.1 Gondolatébresztő
a) II. János Pál: Üzenet a családoknak
1997. augusztus 21–24. Párizs – egymillió fiatal, akik közül az egyik a pápa elé lépve megkérdezi: „Tessék mondani, tényleg hisz abban, hogy Jézus Krisztusnak van még mondanivalója a mai fiataloknak?" Mire a pápa mosolyogva így válaszolt: „Kedves fiam, egyedül neki van mondanivalója." A tapsorkán nem akart elcsendesedni.

b) II. János Pál: Átlépni a remény küszöbén, 1994.
„Amikor találkozom a fiatalokkal, a világ bármely táján, mindenekelőtt azt várom, amit ők akarnak nekem mondani magukról, társadalmukról, egyházukról. És ezt mindig tudatosítom is bennük: 'Egyáltalán nem az a fontosabb, amit én fogok nektek mondani: az a fontos, amit ti mondotok nekem. Nem szükségképpen szavaitokkal mondjátok el, hanem jelenlétetekkel, éneketekkel, esetleg táncotokkal, előadásaitokkal is, s végül pedig lelkesedésetekkel.'"

c) II. János Pál a XV. Ifjúsági Világtalálkozón, 2000.
„Igazából Jézus az, akit kerestek, amikor a boldogságról álmodoztok. Ő az, aki vár rátok, amikor semmi sem elégít ki abból, amit találtok. Ő a szépség, ami annyira vonz benneteket. Ő az, aki provokál benneteket a radikalitás szomjúságával, ami nem engedi meg nektek, hogy alkalmazkodjatok a megalkuvásokhoz. Ő az, aki arra indít titeket, hogy letegyétek az álarcokat, amik hamissá teszik az életet. Ő az, aki látja szívetekben a legigazabb döntéseket, amiket mások el akarnának fojtani. Jézus az, aki felébreszti bennetek a vágyat, hogy valami nagyot kezdjetek az életetekkel, az akaratot, hogy egy ideált kövessetek, hogy elutasítsátok a süppedős középszerűséget, a bátorságot, hogy alázattal és kitartással elkötelezzétek magatokat

önmagatok jobbítására, valamint a társadalom javítására, emberibbé és testvéribbé tételére."

3.2 Megfigyelés

- Mit tartunk a legfontosabbnak gyermekeink, fiataljaink elkötelezett keresztény életre nevelésében (pl. szeretet, példaadás, imádság, keresztény ifjúsági közösség, beszélgetés)?
- Idézzük fel azokat a vonzó példákat, amelyek a hit felé vezető utunkon segítettek!
- Rokoni, baráti körünkből vagy saját tapasztalatunkból említsünk jó példákat a gyermekek keresztény nevelésével kapcsolatban!
- Nyitottak vagyunk a fiatalok problémáira, vagy elvetjük őket? Megérthetjük őket a problémáik ismerete nélkül? Idézzünk fel példát, amikor gyermekünk meghallgatása, problémájának megismerése vezetett személyiségének mélyebb megismeréséhez!
- Mit teszünk/tehetnénk azért, hogy a fiatalok megmaradjanak az Egyházban?
- Tudatosítjuk fiataljainkban, hogy az Atya személyes szeretettel teremtette őket, és „látta, hogy ez nagyon jó"? Miért fontos ez nekik/nekünk?

3.3 Értékelés *(II. János Pál: Dilecti Amici – Parati Semper című apostoli levele alapján, amelyet az 1985-ös nemzetközi ifjúsági év alkalmából írt a világ ifjúságához)*

1. „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen." (Jn 3,16–17) Isten *szeretetének* megismerése és elfogadása mint az ember életének célja, értelme és legfőbb feladata. Jézus szerető tekintetében benne tükröződik a teremtő Isten szeretete, aki látta, hogy „nagyon jó" mindaz, amit teremtett. Istennek erre a szerető, bennünket önmagunknál is jobban ismerő, elfogadó és megerősítő tekintetére minden embernek szüksége van ahhoz, hogy önmagáról helyes képet alkothasson, és képes legyen adottságait kibontakoztatni, az előtte álló kihívásoknak megfelelni. Ezért kívánja a Szentatya minden fiatalnak, hogy életük útján találkozzanak Jézus szerető tekintetével akkor, amikor arra a leginkább szükségük van.

2. „Mit kell tennem?" A *fiatalság alapvető kérdései* az élet céljáról, értelméről. Mit mond, mit kér tőlünk Jézus? Erre a kérdésre a választ a Szentatya az evangélium talán egyik legszebb szakaszát elemezve adja meg a fiataloknak. Feltámadása után Jézus találkozik Péterrel, aki nem sokkal ezelőtt elárulta Mesterét. Jézus azonban nem tesz szemrehányást, meg sem említi Péter árulását. Sőt továbbra is bízik benne, megerősíti vezető szerepében. Előtte egyetlen dolgot kérdez tőle: „Szeretsz-e engem?" (Jn 21,16) Krisztus, tanítja a Szentatya, tőlünk is, mindannyiunktól ezt kérdezi. Ahhoz, hogy az ő tanítványai lehessünk, nem kell különleges adottságokkal, képzettséggel, nagy vagyonnal rendelkeznünk. „Az a döntés, hogy Jézus követőivé válunk, nem azt jelenti, hogy azonnal tennünk vagy mondanunk kell valamit, hanem mindenekelőtt azt, hogy szeretjük őt, vele vagyunk, fenntartások nélkül befogadjuk őt az életünkbe." Minden egyéb azután majd ebből fakad.

3. A fiatalságot fenyegető veszélyek. A Szentatya nemcsak a *fiatalok aggályainak, kritikus kérdéseinek* jogosságát ismeri el, de bátorítja, ösztönzi is őket, hogy épp a korukra oly jellemző erős kritikai érzékükkel vizsgálják az előttük álló nehézségeket, problémákat, keressék azok legmélyebb okait, gyökereit és a megoldás lehetőségeit. Ezzel kifejezi, hogy a súlyos, emberileg akár kilátástalannak is ítélhető helyzet mindenek ellenére megváltoztatható. Ez a nagy feladat, a mainál szebb, jobb, emberségesebb világ, az „élet kultúrájának", a „szeretet civilizációjának" építése a fiatalok feladata. A máért nem, de a jövőért, amely majd „veletek együtt válik jelenné", már ti vagytok, ti lesztek a felelősek, mondja a Szentatya. Nem veszi le tehát teljesen a felelősség terhét a fiatalok válláról, viszont egészen új megvilágításba helyezi azt. A felelősség ebben a formában már nem számonkérést, vádat, kritikát sugároz, ellenkezőleg, bizalmat fejez ki, lehetőségként, kihívásként jelenik meg a fiatalság előtt. A jobb jövőt mindenekelőtt Krisztus tanítására alapozva és az ő segítségével kell építenünk. Őt kell figyelnünk és követnünk. Ez azonban nem jelenti

azt, hogy az emberektől kapott örökségünk semmilyen támaszt, segítséget, lehetőséget nem jelent számunkra. Az ember, különösen az önazonosságát kereső fiatal számára nagyon fontos, hogy követhető emberi példaképek álljanak előtte. Ezért olyan fontos a Szentatya számára, hogy ilyen követhető példaképeket állítson az emberek elé, hogy az egész Egyház és a mai ember figyelmét ráirányítsa a szentek gazdag örökségére. Ezek az emberek, akik a legkülönbözőbb életkörülmények között, emberileg sokszor reménytelennek látszó helyzetekben tettek hősies tanúságot Krisztusról, és lettek az ő kegyelmével együttműködve a remény világító jelei, számunkra is erőt, bátorítást nyújtanak példájukkal és tanításukkal.

3.4 Cselekvés

- Gondoljuk át, mit tehetnénk gyermekeink hit felé vezető útjáért, és foglaljuk imába!
- A következő hónap során ajándékozzuk meg gyermekeinket azzal, hogy „műsoron kívül", egyénileg meghívjuk őket beszélgetésre, játékra, imára!
- Keressünk közösségi lehetőségeket, amelyek erőforrások lehetnek gyermekeink számára (ministránscsoport, ifjúsági közösség, ifjúsági énekkar stb.)! Biztassuk gyermekünket a részvételre!
- Mit tudunk tenni plébániánk, környezetünk fiataljaiért? Kérdezzük meg papunkat, ajánljunk fel segítséget!

4. Záróima *(II. János Pál imája a fiatalokért)*
Üdvözítőnk, akit az Atya küldött, hogy kinyilatkoztasd az irgalmas szeretetet, adj Egyházadnak olyan fiatalokat, akik készek arra, hogy a mélyre evezzenek és a testvérek körében kinyilvánítsák megújító és üdvözítő jelenlétedet!

Szent Szűz, Megváltónk Édesanyja, biztos vezetőnk Isten és a felebarát felé, te, aki szíved mélyén megőrizted Jézus szavait, anyai közbenjárásoddal oltalmazd a családokat és az egyházi közösségeket, hogy segítsék a gyermekeket és a fiatalokat, amikor az Úr hívására nagylelkű választ kell adniuk! Amen.

4. AZ ÉLET

1. Gyülekezés
Személyes beszámolók az előző időszakról. Az előző „cselekvés" feladatok élményei.

2.1 Bevezető ének
a) Gitáros: Ha reánk tör 73.
b) Népének: 79. és 84. Zsoltár (Hozsanna 403)
c) Taizéi: Gyújts éjszakánkba fényt 245.

2.2 Bevezető ima *(II. János Pál pápa Ha veled találkozunk c. imája)*

Ó, élet Ura, add meg, hogy életünk minden szakaszát ajándékként értékeljük, mert telve van további ígéretekkel!
Szeretettel valósítsd meg ránk vonatkozó akaratodat azáltal, hogy mindennap irgalmas karjaidba veszel minket.
És ha eljön a végső „átmenet" pillanata, add, hogy derűs szívvel induljunk, nem sajnálva azt, amit magunk mögött hagyunk,
hiszen ha a hosszú keresés után veled találkozhatunk, újra megtalálunk minden igaz értéket, amit itt, a földön megismerhettünk.
Akkor újra találkozhatunk mindazokkal, akik előttünk távoztak el a hit és a remény jelében.
És te, Mária, a zarándok emberiség anyja, imádkozzál értettünk most és halálunk óráján! Ölelj minket mindig szorosan Jézushoz, a te szeretett Fiadhoz és a mi testvérünkhöz, az élet és a dicsőség Urához! Amen.

2.3 Szentírási szakasz *(Ef 5, 8 10–11)*

2.4 Elmélkedés, lelkiismeretvizsgálat *(Evangelium Vitae 19.)*

„...minden ember őre a testvérének", mert Isten az embert az emberre bízta. S éppen e megbízatásra tekintettel ajándékozta minden embernek a szabadságot... A szabadság a Teremtő nagy ajándéka a személy szolgálatára és arra, hogy önmagát a másik elfogadásával és önmaga odaajándékozásával valósítsa meg; ha azonban önző módon függetlenné válik mindenkitől, a szabadság elveszíti eredeti tartalmát, és ellentmondásba kerül saját hivatásával és méltóságával."

2.5 Ének

a) Gitáros: Úr Jézus, kérlek 218.
b) Népének: Isten útján járni (Hozsanna 449)
c) Taizéi: A fényem Jézus, te vagy 239.

3.1 Gondolatébresztő

a) Stanislaw Dziwisz: Egy élet Karol Wojtyła mellett (198–202. old.)

Az ember néha úgy érezhette, hogy a pápa az egyetlen, aki az erkölcsi alapelveket védi. Talán még fárasztóbb, nehezebb harcot kellett vívnia az élet – a fogantatás pillanatától a természetes lezárulásáig tartó, szent emberi élet – védelme ügyében...

Idővel azonban különösen a világi hívek közül világszerte egyre többen csatlakoztak az élet védelmének az ügyéhez, és ezzel az elhivatottsággal újabb és újabb mozgalmak születtek...

A vitákban az abortusz után egyre több „nehéz" téma került felszínre, mint például az együttélés, az eutanázia, a homoszexualitás, valamint az orvostudomány legújabb „találmányai". Ha megszegjük a természet törvényeit, az egész emberiség jövőjét kockáztatjuk. Mai „hibáink" miatt holnap tragikus árat kell majd fizetnünk!

Pápasága idején talán soha annyi támadás, kritika és sértő kijelentés nem érte II. János Pált, mint az erkölcsi kérdésekben folytatott hosszú, fárasztó küzdelmei közben. Ő ennek ellenére soha nem hátrált meg. Mindig az élet pártján állt, hűséges maradt Istenhez és az ő igazságaihoz.

b) Stanislaw Dziwisz: Egy élet Karol Wojtyła mellett, (172. old.)

Amikor Teréz anya megkapta a béke-Nobel-díjat, és azt „a meg nem született gyermekek nevében" átvette, a pápa azzal a kéréssel fordult hozzá, hogy legyen az élet „nagykövete" az egész világon. „Menjen, és hirdesse mindenütt ezt az örömhírt! Beszéljen az én nevemben is ott, ahová én magam nem juthatok el!"

3.2 Megfigyelés

- Előfordult, hogy beszélgetésben vagy vitában kiálltam az élet mellett? Hogyan történt?
- Milyen élmény jut eszembe az élet elfogadásával, illetve az abortusszal kapcsolatban? (név nélkül; pl. valaki lelkiismereti okból elutasította az abortuszt, vagy elkövette, és sokáig nem tudott szabadulni bűne terhétől stb.)
- Ajándéknak tekintjük a gyermekeket? Miért? Milyen konkrét helyzetben tapasztaltuk meg, hogy valamelyik gyermekünk valóban ajándék?
- Milyen élményünk van az eutanáziával kapcsolatban? Elevenítsünk fel egy olyan élményt, amikor megtapasztaltuk, hogy az idős, a gyógyíthatatlan beteg, a fogyatékos, a haldokló élete nem értéktelen, mert szeretetet tud adni és kihozni a környezetéből!
- Hogyan segítjük gyenge családtagjainkat, embertársainkat? Kinek a példája jelent számunkra sokat ebben?
- Mit jelent manapság szabadnak lenni, és mit jelent a keresztény ember szabadsága? Korlátoznak Isten parancsolatai, vagy segítenek? Milyen élmény jut eszembe ezzel kapcsolatban?

3.3 Értékelés *(II. János Pál Evangelium vitae enciklikája alapján)*

Az ember számára az élet Isten ragyogó ajándéka, felelősségére és tiszteletére bízott, „szent" valóság. Az élet Isten megnyilvánulása, jelenlétének jele, dicsőségének nyoma.

A világban egyedül az ember képes megismerni és szeretni Teremtőjét. Isten azonban az értelem mellett a szabadságot is odaadta az embernek, így eldöntheti, vállalja-e a szeretetből kapott élet el-

ajándékozását az Úr parancsolatai, legfőképpen a szeretet törvénye szerint.

A szeretet szolidáris a gyengével és a szenvedővel, a másik embert teljesen elfogadja és szolgálja. A szeretet teljességében megélt élet jutalma hitünk szerint az örök élet.

A modern társadalom szabadságfogalma eltorzult. Súlyos ellentmondások fedezhetők fel az erkölcsi érzékenység növekedése és az élet elleni támadások szaporodása és törvényesítése között. Egyik oldalon az emberi jogok védelme áll: a személy értéke, méltósága fajra, nemzetiségre, vallásra, politikai véleményre, társadalmi hovatartozásra való tekintet nélkül. A másik oldalon értéket a hatékonyság, a mértéktelen fogyasztás, a fizikai élet szépsége és élvezete jelent, mely a test ellen elkövetett bűnökben, az abortusz, az eutanázia és a háborúk szörnyűségeiben realizálódik.

A demokrácia a saját én szabadságát akarja biztosítani mindenki számára, így minden megegyezés kérdése; minden eladó lesz, még az élethez való jog is.

Az Úr hangja azonban ott visszhangzik minden ember lelkiismeretében. Ez biztosítja a megújulást, a szeretet új útját az emberi élet elfogadására és szolgálatára.

Azért létezik az Egyház, a hívők közössége, hogy hirdesse az evangéliumot, a szeretetet, és szolgálja az életet. Szűkebb családunkban és társadalmi környezetünkben, munkánkban őszinte odaadással, felelősen a keresztény üzenet világosságát kell példáznunk és hirdetnünk. Ez életünk célja és öröme.

A parancsolatok, melyek az élet törvényei, megmutatják, milyen irányt kell követnünk az életben, hogy az megőrizhesse a maga igazságát és méltóságát. Az élet értelme a jó, és élni csak a jó megvalósításával lehet. Isten törvényei oltalmazzák életünket.

Az ember egyedül erőtlen, de a szentségek révén egész életünkben Jézus szeretetének és életajándékozásának erőteréből merítve beteljesíthetjük a szeretetre szóló hívást minden ember felé. Az Eucharisztia szentsége segít, hogy az életé legyen a győzelem.

3.4 Cselekvés

- A mai életellenes társadalomban óriási szükség van az élet oldalán állók szavaira és tetteire. Mi mit tehetnénk az élet védelmében? Beszéljük meg házastársunkkal, foglaljuk imába, és tegyük meg az első lépést!
- Látogassuk meg beteg, szenvedő rokonainkat, ismerőseinket! Imádkozzunk értük családunkban!

4. Záróima *(II. János Pál)*

Ó, Mária, ki az új világ hajnala és az élők Anyja vagy,
rád bízzuk az *élet ügyét:*
Ó Anyánk, tekints a magzatok sokaságára, akiket nem engednek megszületni,
a szegényekre, akiknek oly keserves az életük,
a férfiakra és nőkre, akik embertelen erőszak áldozatai,
az öregekre és a betegekre, akiket közömbösségből vagy hamis jóságból öltek meg!
Tedd meg, hogy akik hisznek Fiadban,
megismerjék és szeretettel hirdessék korunk embereinek az élet Evangéliumát.
Eszközöld ki számukra a kegyelmet, hogy mindig új ajándékként fogadják;
az örömöt, hogy egész életükben emlékezve rá tiszteljék ezt az Evangéliumot;
és az állhatatosságot, hogy bátran tanúskodjanak róla,
s így minden jóakaratú emberrel együtt építhessék
a szeretet és az igazság civilizációját
Isten, az élet Teremtője és szerelmese dicséretére és dicsőségére. Amen.

5. IRGALMASSÁG

1. GYÜLEKEZÉS

Személyes beszámolók az előző időszakról. Az előző „cselekvés" feladatok élményei.

2.1 BEVEZETŐ ÉNEK

a) Gitáros: Jézus, te közénk eljöttél

b) Taizéi: Irgalmas Istenünk jóságát

2.2 BEVEZETŐ IMA *(az Isteni Irgalmasság rózsafüzére; a megszokott rózsafüzéren imádkozható)*

Bevezetés: Miatyánk, Üdvözlégy, Hiszekegy.

Nagy szemekre: „Örök Atya! Felajánlom neked szeretett Fiadnak, a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak testét és vérét, lelkét és istenségét engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért."

Kis szemekre: „Jézus fájdalmas szenvedéséért

V.: Irgalmazz nekünk és az egész világnak!"

Befejezésre (háromszor): „Szent Isten, szent erős Isten, szent halhatatlan Isten,

V.: Irgalmazz nekünk és az egész világnak!"

Könyörögjünk! Urunk Jézus Krisztus, áldj meg és védj meg minden jóakaratú embert ezen a világon, és mindazoknak, akik távol állnak tőled, adj jóakaratot! Indítsd őket az igazság keresésére, és segítsd őket, hogy téged megtaláljanak, megismerjenek, megszeressenek és soha el ne hagyjanak! Engedd, kérünk, hogy a te végtelen irgalmasságoddal találkozzanak, mielőtt igazságoddal kellene szembesülniük. Amen.

2.3 SZENTÍRÁSI SZAKASZ *(Lk 15,11–32)*

2.4 ELMÉLKEDÉS, LELKIISMERETVIZSGÁLAT *(II. János Pál pápa: Dives in Misericordia 50)*

Ebben a világban a szeretet megnyilvánulása az irgalmasság.

2.5 ÉNEK

a) Gitáros: Teremts bennem tiszta szívet

b) Taizéi: Jézus, majd gondolj rám

3.1 GONDOLATÉBRESZTŐ

a) II. János Pál életéből (Stanislaw Dziwisz: Egy élet Karol Wojtyła mellett 135. o.)

„Miért nem halt meg?" – kérdezte a pápától Mehmet Ali Agca. II. János Pál a kérdés hallatán természetesen meglepődött.

Négyszemközt akart találkozni azzal az emberrel, aki megpróbálta megölni. Személyesen szeretett volna megbocsátani neki, és remélte, hogy Agca talán megérti a keresztény szeretetnek ezt a gesztusát. „Ma embertársakként találkozunk egymással, sőt mint testvér a testvérrel" – mondta a pápa, amikor 1983. december 27-én belépett a Rebibbia börtön kopár helyiségébe, és leült Ali Agcával szemben, kissé felé hajolva, hogy jobban hallja. Ám arra nem számított, hogy merénylője ezt kérdezi majd tőle: „Miért nem halt meg?"

Karol Wojtyła talán remélte, hogy ha személyesen találkozik a vele szemben ülő emberrel, talán megérti, miért próbálta a másik megölni. Ehelyett azonban csak ezt hallotta tőle: „Tudom, hogy pontosan céloztam. Tudom, hogy a lövésnek halálosnak kellett lennie. Akkor hát miért nem halt meg?"

Ali Agca soha nem kért bocsánatot a pápától. II János Pál először levelet írt Agcának, melyben ezekkel a szavakkal fordult hozzá: „Drága Testvérem, hogy állhatnánk az Úr színe elé, ha itt a földön szívből meg nem bocsátunk egymásnak?"

Ezt a levelet azonban soha nem küldte el. Nem tudta, hogyan fogadta volna és mire használta volna fel támadója. Ezért inkább személyesen kereste fel, hogy felajánlja neki a kiengesztelődés gesztusát, hogy barátilag megszorítsa a kezét. A merénylője kezét.

b) (Életige – Chiara Lubich)

„Illett, hogy vigadjunk és örvendezzünk, mert öcséd meghalt, de föltámadt; elveszett, de megkerült." (Lk 15,32)

A tékozló fiúról szóló példabeszéd végén található mondat Isten nagyságát és irgalmát akarja megmutatni. Jézus olyan veszélyre hívja fel a figyelmet, amelynek te is ki vagy téve, ha a saját tökéletességed keresése a legfontosabb az életedben; hogy kifogástalan emberré válj, miközben megítéled kevésbé kiváló testvéreidet. Amikor ugyanis ragaszkodsz a tökéletességhez, önmagadat építed, önmagaddal telsz el, tele vagy öncsodálattal. Úgy teszel, mint az otthon maradt fiú, aki saját érdemeit emlegeti föl apjának. Jézus téged is meghív, hogy ugyanazzal a mérték nélküli szeretettel legyél a bűnösök iránt, ahogyan az Atya szereti őket. Meghív, hogy ne a saját mértéked szerint ítéld meg azt a szeretetet, amelyet az Atya tanúsít bármely ember iránt. Amikor nagyobbik fiát kéri, hogy osztozzon vele az örömben, amit másik fia visszatérése miatt érez, az Atya tőled is gondolkodásmódbeli változást kíván: testvérként kell befogadnod azokat is, akiket különben megvetnél és lenéznél. Ez igazi megtérésre fog indítani, mivel meg fog tisztítani attól a meggyőződéstől, hogy jobb vagy a másiknál; el fogsz kerülni mindenféle vallási különbségtételt, képes leszel befogadni az üdvösséget, Isten szeretetének ajándékát, amelyet Jézusnak köszönhetsz.

3.2 Megfigyelés

- Előfordult már, hogy megtapasztaltuk Isten irgalmát egy embertársunkon keresztül? Hogyan történt?
- Mondjunk el egy esetet, amikor irgalmasak voltunk valakivel!
- Mondjunk el egy esetet, amikor házastársunk részéről megtapasztaltuk az irgalmat!
- Gyakran előfordul, hogy ítélkezünk az irgalom helyett? Ha igen, miért? Ha nem, miért nem?
- Gyermekeink nevelésének kulcsa az „irgalmas szigor". Hogyan lehetünk velük egyszerre irgalmasak és ugyanakkor következetesek a fegyelmezésben? Milyen konkrét eset jut eszünkbe?
- Tudatosan figyelünk arra, hogy mindennap találkozhatunk Isten irgalmas szeretetével? Hogyan tesszük/tehetnénk?

3.3 Értékelés

a) Az irgalmas szeretet gyakorlása kötelességünk! (II. János Pál pápa: Dives in misericordia 82)

Jézus Krisztus nemcsak arról tanított, hogy az ember megtapasztalhatja Isten irgalmát, hanem azt is megparancsolta, hogy maga az ember mások felé „irgalommal legyen": „Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmat nyernek". E szavakban az Egyház egyszer felhívást hall az irgalomra, máskor az erőt meríti belőlük hozzá; s ha a boldogságok általában utat mutatnak a megtérés és az élet megjobbítása felé, az irgalmasoknak ígért boldogság kifejezetten ezt teszi. Az ember ugyanis annyira közeledik Isten irgalmas szeretetéhez, amennyire saját szívében irgalmassá formálódik a felebaráti szeretet.

b) Aki irgalmas, ajándékoz és ajándékot nyer (Dives in misericordia 83)

Ez az evangéliumi átalakulás nem egyszer s mindenkorra lezáródó történés, hanem állandó folyamat, életstílus, mely a keresztény hivatásnak szükségszerű és elmaradhatatlan tulajdonságát jelenti. Ezenfelül a szeretet állandó megtalálását és állhatatos megőrzését is megkívánja; a szeretetét, mely minden pszichológiai és szociológiai nehézség ellenére összeköt és fölemel egyszerre. Itt ugyanis az irgalmas szeretetről van szó, amely természete szerint teremtő szeretet. A kölcsönös emberi kapcsolatokban azonban az irgalmas szeretet soha nem csak az egyik fél tette, illetve magatartása. Még akkor sem, amikor minden jel arra mutat, hogy az egyik fél csak fölajánlja és adja, a másik pedig csak kapja és élvezi az irgalmat (pl. a gyógyító orvos, a tanító pedagógus, a gyermekét tápláló és nevelő szülő esetében), mert aki ajándékoz, a jótettében maga is mindig ajándékokat nyer. Egyébként pedig bárki kerülhet bármikor olyan helyzetbe, hogy jót tesznek vele vagy jót kap valakitől, tehát az irgalmas szeretet megnyilvánulásait tapasztalja.

c) Az irgalmasság tette mindig kölcsönös (Dives in Misericordia 84)

Krisztus példáját követve a lélek teljes alázatával tudunk irgalmat gyakorolni mások felé, tudván, hogy az Úr úgy fogja elismerni, mintha neki magának tettük volna. E példa szerint meg kell tisztítanunk minden olyan tettünket és szándékunkat, mellyel olyan „egyoldalúan" gyakoroljuk az irgalmasságot, mintha jót tennénk másokkal. Valójában egy cselekedetünk csak akkor lesz az irgalmas szeretet tette, ha végrehajtása közben meg vagyunk győződve arról, hogy mi kapunk irgalmat attól, aki felé irgalmat gyakorolunk. Ezzel szemben ha hiányzik tetteinkből ez a kölcsönösség, nem az irgalom tettei lesznek azok, sem a teljes megtérés – melynek útját Krisztus egészen a keresztig elmagyarázta és megmutatta – nem történt meg még bennünk, sem az irgalom ama nagyszerű forrásából nem merítettünk még, amelyet Ő nyitott meg számunkra.

3.4 Cselekvés

- „Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmat nyernek" – Próbáljuk meg életre váltani ezt a „boldogságot" néhány napon át!
- Gyakoroljuk az irgalmasságot családtagjainkkal!
- Legyünk irgalmasak a munkatársainkkal!
- II. János Pál megbocsátott annak az embernek, aki az életére tört. Mi is bocsássunk meg annak, akire neheztelünk!

4. Záróima *(Egészen a Tiéd – II. János Pál imái 41.o.)*

Ó, Mária, irgalmasság Anyja,
tekints mindannyiunkra,
hogy Krisztus keresztje erejét ne veszítse,
hogy az ember le ne tévedjen a jó útjáról,
el ne veszítse bűntudatát,
gyarapodjék reménye Istenben,
aki gazdag az irgalomban,
szabadon tegye jócselekedeteit,
melyeket ő előre elrendelt,
és így egész életével
Isten dicsőségének dicsérete legyen. Amen.

6. BÉKESZERZÉS

1. Gyülekezés

Személyes beszámolók az előző időszakról. Az előző „cselekvés" feladatok élményei.

2.1 Bevezető ének

a) Gitáros: Békesség legyen velünk
b) Taizéi: Domine Deus

2.2 Bevezető ima *(Reményik Sándor: Békesség Istentől)*

Nincs nyugalom, nincs nyugalom, – a szív,
Amíg ver, mindörökre nyugtalan.
De mindörökké nyughatatlanul,
Istentől mégis Békessége van.
Nyugalma nincs, de Békessége van.
Békesség Istentől.
Nincs nyugalom, nincs nyugalom, – vihar,
Örök hullámzás a víz felszíne.
De lent a mélyben háborítlanul
Pihen a tenger s az ember szíve,
Hadd hullámozzék a víz felszíne.
Békesség Istentől.
Nincs nyugalom, nincs nyugalom, – s ez a
Nyugtalanság, mint a járvány, ragad.
Te sugarazd szét békességedet
És szóval, kézfogással másnak add.
Az Isten Békessége is ragad.
Békesség Istentől.
Reggel mondd, délben mondd és este mondd
A Feltámadott első, szép szavát.
És ragyogóbbá lesz a reggeled
És csillaghímesebb az éjszakád.
És békességesebb az éjszakád.